

MITT VAPEN

Snabba situationer är ingen ovanlighet i eftersöket. Då krävs ett vapen med snabba skott.

Eftersöksjägaren Donny Magnusson valde en Beretta Silver Sable med kaliber 9,3x74.

Donny väljer dubbelstudsare

"Men den kan du väl inte ha som hundförare, den kan ju gå sönder", får Donny höra ibland om sin Beretta.

- Ja, och då reparerar jag den, svarar Donny. Mitt vapen är ett verktyg och Berettan passar mig.

Donny bor i Tingsryd, men har bott tjugofem år utanför Kristianstad - och det var där intresset för jakt uppstod.

- Jag fick följa med kompisar som jag fått där. Första gången var jag med på en morkullejakt och jag hade ingen bössa.

Sen vankades Hammarsjön och sjöfågel och då såddes ett frö för han tog sin jägarexamen.

- Därefter följde jag med en kompis och hans pappa till Orrefors där vi gick drev till danskar.

På det följde lite småvilt, harar, räv och så rådjuren, innan intresset gick över till vildsvin.

- **2005 började rådjuren** minska och det blev mer och mer vildsvin, berättar Donny som då hade en stötande wachtel och en drivande basset artésienne normand.

Han var inte jättesugen på att jaga vildsvin, men insåg att OM han skulle jaga vildsvin behövde han ha en hund att jaga med. Han började leta efter en för honom lämplig hund.

- Jag hittade en ras som tilltalade mig, en posavski gonic.

Då fanns det inte många hundar av rasen i Sverige - idag finns det mellan 130 och 150 stycken) men Donny tyckte den lät spännande och tänkte att den skulle passa. Han och hans fru Elin hittade en uppfödare som de pratade med. Det resulterade i att de ville se hunden och känna av hur den

var. De åkte för att titta och för att bekanta sig lite.

- Då berättade uppfödaren att de skulle ha valpar inom fyra-fem veckor och och han tyckte att vi var lämpliga för en valp.

Det blev en vänskap som i sin tur gav Donny mycket kunskap

om just vildsvin. Uppfödarens föräldrar kom från

Serbien så han hade jagat mycket i Jugoslavien.

- Han lärde mig mycket om vildsvinsjakt.

För det blev såklart en posavski gonic för Donny. Skrev jag en? Det blev två och så småningom fem. >>

"SKULLE JAG
HA EN BLASER
ELLER EN GAMMAL
MAUSER?"

 BERETTA

689 SILVER SABLE

Dubbelstudsare. Kaliber 8x57
JRS, 9, 3x74R

Pris från
39.900:-

JOKER M/58

3,5 mm tjockt knivblad i MoVa-
stål. 11 cm långt knivblad.

JUST NU!
599:-

MITT
VAPEN

– Tyvärr fick jag ta bort min hane men jag har en tik och fyra valpar varav två ska säljas när det kommer lämpliga och intresserade hundförare.

Hundarna blev som sagt avklarade och Donny började så småningom med eftersök. I den vevan började han titta efter ett bra vapen för just eftersök – och rent allmänt för hundförare.

– Jag var runt och snurrade, skulle jag ha en Blaser, en gammal Mauser, en bygelrepet eller en halvautomat? Men så träffade jag en äldre vapentekniker som varit med om mycket. "Vad vill du uppnå?" frågade han.

Donny fick tänka och då kommer vi till de snabba situationerna som så ofta uppstår inom eftersöket.

– Jag vill ju ha två snabba skott

och göra så lite som möjligt med högerhanden.

Halvautomat gick bort. Eftersom man rör sig i terrängen finns risken att den hakar upp sig eller fryst fast av olika anledningar och då blir det inte det där snabba andra skottet man vill ha.

Bygelrepet eller Blaser med straight pull så att man tjänar några tiondelar på att slippa bygla upp eller ner och har driftsäkerheten med en cylindermekanism? Men med bygelrepet finns ju risken att det fastnar en massa granbarr ...

Donny kom fram till att det han ville ha var något driftsäkert.

"Har du funderat på en dubbelstudsare?" undrade vapenteknikern. Det hade inte Donny.

"Vi har inte så många hemma, men kör runt och kolla lite ..."

Donny löd rådet och började leta. Han visste att Beretta Hagel fungerade bra, han hade till och med en halvautomat hemma.

– Den hade alltid passat mig och kändes bra.

Han hittade en Beretta Silver Sable i närheten av hemmet och kände att, ja, en sån här ska jag ha.

– Min jugoslaviske kompis tog med mig till Torsbo handels och där köpte jag den 2008. Och den fungerar fortfarande väldigt bra.

– **Berettan är liten** och smidig, snabb och har bra anläggning. Det finns en viss nackdel, att Silver Sable inte har dubbla avtryckare, men jag har så pass högt förtroende för Berettas omladdning så jag är övertygad om att den klarar det ändå.

Donny lämnar också in sin

”MAN SKA ANVÄNDA SAKER, JAG KÖPER DEM INTE FÖR ATT HÄNGA PÅ VÄGGEN”

ögonsten för lite extra omvårdnad åtminstone vartannat år.

– Berettan är som ett par Bahco skiftnycklar, jag tittar inte på priset utan på själva verktyget som jag ska använda. Det ska passa och jag ska lita på det.

Därför bryr han sig inte dyft om att andra tycker att Berettan är alldeles för fin för släpas runt i skogen i näven på en hundförare. Han vet mycket väl att ett vapen slits hårdare då än om man bara sitter på pass, men han vill ha ett redskap han har förtroende för och lita på. Och som passar.

– Man ska använda saker, jag köper dem inte för att hänga på väggen!

Donny väljer en lite tyngre kaliber, 9,3x74.

– Det är för att eftersöksituationen ofta är så snabb och hunden kan vara i farozonen. Bakom djuret har man koll på hundarna, men inte innan – om det far upp precis framför en och en gren som kommer i kulbanan kan en lätt kula bli instabil och splittra sig och hunden befinner sig snabbt i farozonen. I ett eftersök vill jag få stopp på djuret snabb, därför vill jag ha en tung och hård kula som jag laddar ner så att den håller lägre hastighet. Det är ingen buskröjare jag vill ha men jag vill minimera risken för hunden.

Något kikarsikte blir inte nödvändigt. Berettan är visserligen inskjuten på åttio meter, men Donny säger sig aldrig ha skjutit på något på längre håll än trettiofem meter så det känns inte aktuellt. På pass sitter han sällan – och skulle han någon gång göra det blir det ofta ett trångt pass så det behövs inte

DONNY MAGNUSSONS UTRUSTNING

- Beretta silver sable kaliber 9,3x74R öppna riktmedel. Används som hundförare och vid eftersök

- Custombössa kaliber 7 mm RM med Sako låda och en Lothar Walter pipa infäst i en Mc Millankolv med påmonterad pachmayr bakkappa och riktmedel Zeiss varipoint V 3-12x56 belyst. Magnum. Används vid vakjakt/skydds jakt på främst räv och vildsvin.

- Anschütz 22 Magnum med öppna riktmedel. Används främst som träningsvapen men även vid skydds jakt på gås.

- Mossberger 22 long med ett äldre hensoldt Wetzlarmast 4 med tyska ettan. Främst övningsvapen.

- x Beretta 686 Special kaliber 12. Används vid drevjakt jakt på hare, rådjur och räv samt fågeljakt.

På önskelistan: En drilling i kaliber 16 och klass 2 pipa

Vid eftersök används en spårhund (posavski gonic) och en släpphund (jämthund). Spårhunden är ren medan släpphunden är utrustad med tuskproof skyddsväst och B-Bark hundpejl.

*Fortsätter på
nästa sida...*

>>

”I ETT EFTERSÖK VILL MAN HA VAPNET FRAMME OCH LÅTA MUSKELMINNET ARBETA...”

då heller.

Men kör du något Aimpoint, då?

– Nej, jag kör öppna riktmedel. Aimpoint funkar förvisso under huvuddelen av året, men gör man ett eftersök på vintern och det är snöigt och jäkligt, riskerar jag att få snö på linsen i en situation så att jag inte kan använda det. Jag är van vid öppna riktmedel och behöver aldrig tänka.

Donny är ”gammal militär”, började i FBU (Frivilliga befälsutbildningen) redan som femtonåring och fortsatte sedan med både hemvärn, värnplikt och en sejour som FN-soldat i Bosnien. Han är fortfarande aktiv inom hemvärnet. Med den bakgrunden är det en sak som fastnat:

– Det ska bara fungera! Har man

väl övat in sig på något så sitter det.

Att byta och uppdatera sin utrustning titt som tätt är inte Donnys melodi, han föredrar att trimma in sig på det han har.

– Och jag köper fortfarande bara Levis 501 eller Diesel när jag måste gå in i en affär och köpa nya jeans, säger han och skrattar. Då kan jag bara gå in och hämta den storlek jag behöver, betala och gå hem.

Den militära bakgrunden är också orsaken till att Donny alltid bär sin bössa i näven – aldrig i en rem – för att alltid vara redo.

– Det är lätt att bli lat och låta den hänga där bak, men då kanske man inte hinner med när tillfället kommer. I ett eftersök vill man

ha vapnet framme och låta muskelminnet arbeta – det ska sitta i ryggmärgen. Jag har full utrustning även när jag bara tränar mina hundar. Eftersom jag redan är van vid ”möget” som hänger med kan jag röra mig smidigare när det blir skarpt läge. Och då blir man inte irriterad på grejerna heller. Dock skall tilläggas att jag sneglar på en Vorn-ryggsäck för att kunna ha vapnet i, den verkar vara precis det jag skulle välja istället för en rem. Det blir nog en sådan och så några askar ammunition så man kan trimma in sig på det, säger han och ler lite.

TEXT: Tina Hjorth Svensson

FOTO: Boel Ferm

